

ROMÂNIA TRIBUNALUL
CARAS -SEVERIN REȘIȚA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI
FISCAL

DOSAR NR. X/2010

SENTINȚA NR.

Ședința publică din data de 08.12.2010

Completul compus din: PREȘEDINTE:

GREFIER:

S-a luat în examinare acțiunea formulată de reclamanta SC X SRL, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin - Serviciul Soluționare Contestații Reșița, având ca obiect anulare act administrativ.

Acțiunea a fost legal timbrată cu 8 lei taxă judiciară de timbru, conform art. art.3, lit.m, din Legea nr.146/1997 modificată și completată.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns reprezentanta reclamantei, doamna administrator X, lipsă fiind pârâta.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-au verificat actele și lucrările de la dosar, după care instanța constată că, la data de 19.11.2010 pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin a depus la dosar dovada comunicării deciziei de impunere către reclamantă, în dublu exemplar, respectiv adresa nr. X/27.05.2010 și confirmarea de primire din data de 02.06.2010. Se comunică reclamantei un exemplar al acestor înscrisuri.

Reclamanta depune la dosar bilet de ieșire din spital, stat de plată pe luna august 2010, adeverința medicală nr. X/29.09.2010, balanța de verificare pe perioada 01.09.2010-30.09.2010, 01.10.2010-31.10.2010 și registrul-inventar din data de 28.09.2009.

Instanța pune în discuție excepția lipsei procedurii prealabile, invocate de pârâta.

Reclamanta solicită respingerea excepției iar, pe fond, admiterea acțiunii. În acest sens, arată că nu a cunoscut faptul că trebuie să îndeplinească procedura prealabilă și că în perioada controlului fiscal s-a aflat în spital, întrucât a suferit o intervenție chirurgicală.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra acțiunii de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la această instanță, sub nr. X/06.09.2010, reclamanta SC X SRL, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin - Serviciul Soluționare Contestații, a contestat decizia nr. X/16.08.2010, emisă de pârâta, pe motiv că este nelegală și netemeinică.

În același timp, reclamanta a solicitat repunerea în termenul de introducere a contestației împotriva deciziei de impunere nr. X/26.05.2010. S-a arătat că prin decizia de impunere în discuție, a fost sancționată pentru faptele comise de foști angajați ai societății, cărora le-a desfăcut disciplinar contractul de muncă.

De asemenea, reclamanta a susținut că nu a formulat, pe calea recursului administrativ, contestație împotriva deciziei de impunere în discuție, în termenul legal de 30 de zile, deoarece administratorul societății în perioada comunicării actului administrativ fiscal, a fost internată în spital.

Pe fond, reclamanta a susținut că din raportul de inspecție fiscală, pe care se întemeiază decizia de impunere în discuție, rezultă că a respectat dispozițiile legale, privind întocmirea registrelor contabile, dar că, din cele patru caiete ridicate de organul de control, a reieșit că mărfurile înscrise în cuprinsul acestora nu au fost înregistrate în contabilitate după comercializare.

În dovedirea acțiunii, reclamanta a depus la dosar următoarele înscrisuri: biletul de

ieșire din spital din data de 07.06.2010, adresa nr. X/16.08.2010, decizia nr. X/16.08.2010, adresa nr. X/27.05.2010, raportul de inspecție fiscală nr. X/26.05.2010, tabel privind calculul diferențelor și majorărilor de TVA, - anexele 1, 3 și 4, adeverința medicală nr. X/10.11.2008, stat de plată pe luna august 2010, adeverința medicală nr. X/29.09.2010, balanța de verificare pe perioada 01.09.2010-30.09.2010, 01.10.2010-31.10.2010 și registrul-inventar din data de 28.09.2009.

Pârâta a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

În acest sens, a susținut că se impune respingerea cererii de repunere în termen a contestației formulată de reclamantă, întrucât aceasta nu a respectat termenul de 30 de zile, prevăzut de art. 207 din OG. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală. S-a mai arătat că, deși Decizia de impunere privind obligațiile fiscale nr. X/26.05.2010 a fost comunicată reclamantei la data de 2.06.2010, contestația a fost depusă la data de 13.07.2010, după împlinirea unui termen de 42 de zile.

Pârâta a depus la dosar următoarele înscrisuri: adresa nr. X/27.05.2010, și confirmarea de primire din data de 02.06.2010.

Din studiul probelor administrate în cauză, instanța reține următoarele:

Prin decizia de impunere nr. X/26.05.2010, au fost stabilite în sarcina reclamantei obligații fiscale în sumă totală de X lei, reprezentând după cum urmează: X lei TVA, X lei, majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată, X impozit pe profit și X lei, majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Decizia de impunere în discuție a fost comunicată de pârâtă, prin intermediul poștei, cu confirmare de primire, la data de 02.06.2010 (fila 39 dosar).

Reclamanta, la data de 13.07.2010, formulează contestație, înregistrată la pârâtă sub nr. X/13.07.2010.

Prin Decizia nr. X/16.08.2010, pârâta a respins contestația, ca fiind nedepusă în termenul legal prevăzut de art. 207 Cod procedură fiscală.

Prin acțiunea de față, reclamanta solicită repunerea în termenul legal de a exercita recursul administrativ, invocând ca motive temeinice care au condus la depășirea termenului legal de 30 de zile prevăzut de Codul de procedură fiscală, starea de sănătate a administratorului societății.

Tribunalul observă că Instrucțiunile pentru aplicarea art. 217 Cod procedură fiscală, referitoare la respingerea contestației, pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale -cazul în speță - au fost aprobate prin Ordinul președintelui ANAF nr. 519/2005, precizându-se, în mod detaliat, condițiile în care contestația poate fi respinsă.

Printre cazurile menționate de Ordin - care, de altfel, nu sunt limitativ prevăzute -se numără și nedepunerea în termen a contestației.

Reclamanta susține că a depășit termenul prevăzut de lege, datorită împrejurării că la data comunicării deciziei de impunere - 2.06.2010, se afla internată în spital.

Tribunalul reține, din conținutul Biletului de ieșire din spital - fila 5 dosar - că aceasta a fost internată la Spitalul Județean de Urgență X, Secția Chirurgie, în perioada 31.05.2010-7.06.2010.

De asemenea, reclamanta a mai susținut că, deși a formulat cerere de repunere în termen la organul competent să soluționeze recursul administrativ pârâta nu s-a pronunțat cu privire la admisibilitatea sau, dimpotrivă, inadmisibilitatea cererii.

Este adevărat că, potrivit art. 103 Cod procedură civilă, decăderea nu operează în cazul în care partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze actul de procedură. Rezultă că, pentru a se dispune repunerea în termen, trebuie întrunite cumulativ următoarele condiții: partea care nu și-a exercitat dreptul procedural în termenul legal peremptoriu să facă dovada existenței unei împrejurări mai presus de voința ei, deci a unei împrejurări ce exclude culpa părții respective; împrejurarea ce a împiedicat partea să acționeze să se fi produs înăuntrul termenului legal peremptoriu în care trebuia exercitat dreptul procedural, iar nu să se fi introdus după expirarea termenului respectiv; în termen de cel mult 15 zile de la data încetării împiedicării, partea interesată să formuleze atât cererea de repunere în termen cât și cererea de exercitare a căii de atac.

Tribunalul, fără a observa dacă starea de sănătate a reprezentantului legal al persoanei juridice în discuție se circumscribe sau nu prevederilor art. 103 Cod procedură civilă, constată că reclamanta nu a dovedit că a formulat o asemenea cerere de repunere în termen, odată cu introducerea contestației la organul fiscal competent.

Or, în atare situație, în mod corect pârâta, prin Decizia nr. X/16.08.2010, a respins contestația formulată de reclamantă, ca fiind depusă peste termenul prevăzut de art. 207 Cod procedură fiscală, respectiv termenul de 30 de zile.

Ca urmare, cum nedeplinirea în termen a contestației, echivalează cu lipsa procedurii prealabile, reglementată de art. 7 din Legea nr. 554/2004, privind contenciosul administrativ, acțiunea reclamantei nu poate fi admisibilă.

Pe de altă parte, din susținerile pe fond ale reclamantei cu privire la temeinicia Deciziei de impunere nr. X/26.05.2010, rezultă că starea de fapt cuprinsă în Raportul de inspecție fiscală întocmit la data de 26.05.2010, este reală, doar că în culpă nu este societatea comercială, în calitate de contribuabil persoană juridică, ci prepușii acesteia, concediați tocmai pentru abaterile fiscale constatate de organul de control.

Tribunalul, pentru considerentele în fapt și în drept mai sus enunțate, în baza art. 18 din Legea nr. 554/2004, privind contenciosul administrativ, va respinge acțiunea formulată de reclamanta SC X SRL.

PENTRU ACESTE
MOTIVE ÎN NUMELE
LEGII HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea formulată de reclamanta X SRL cu sediul în orașul X, str. X, nr., jud. Caraș-Severin, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin - Serviciul Soluționare Contestații, cu sediul în Reșița, str. Doman II, nr. 2, jud. Caraș-Severin.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la c Pronunțată în ședință publică azi, 08.12.2010.

PREȘEDINTE,